

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/66/2017
Identifikačné číslo spisu: 5713010409
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5713010409.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného O. N., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. apríla 2017, sp. zn. 2Tos/24/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného O. N. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Samosudca Okresného súdu Martin uznesením zo dňa 8. decembra 2016, sp. zn. 13PP/13/2013 rozhodol podľa § 416 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 68 ods. 2 Tr. zák. tak, že obvinený O. N. sa v skúšobnej trojročnej dobe podmieneného prepustenia určenej uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 14. marca 2013, sp. zn. 13Pp/13/2013, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov a 2 (dva) dni z pôvodne uloženého 28-mesačného trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 19. decembra 2011, sp. zn. 0T/197/2011, z ktorého bol podmienne prepustený uznesením Okresného súdu Martin zo 14. marca 2013, sp. zn. 13Pp/13/2013, vykoná. Krajský súd v Žiline uznesením z 12. apríla 2017, sp. zn. 2Tos/24/2017, sťažnosť obvineného proti uvedenému uzneseniu súdu prvého stupňa podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal obvinený O. N. dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. V podanom dovolaní uviedol, že z charakteru jednotlivých protiprávnych konaní, ktorých sa dopustil v skúšobnej dobe vyplýva, že ich spoločenská závažnosť sa pohybuje na spodnej hranici. Za spáchaný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 000 eur, ktorý zaplatil. Uvedený trestný čin nie je násilnej povahy, jeho motívom nie je ani finančné obohatenie, ide len o ľudské pochybenie, ktoré sa v závažnejšej (ako to bolo v predmetnom prípade) alebo menej závažnej podobe môže prihodiť komukoľvek. V prípade priestupkov išlo len o „bežné“ priestupky na úseku dopravy, ktoré sa počas života stanú takmer každému. Obvinený žiadnym spôsobom nechce zľahčovať spoločenskú závažnosť spáchaných priestupkov, avšak

skutočnosť, že pracoval ako profesionálny vodič (aj napriek tomu, že výraznejšie dbal na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky) zvyšuje riziko pochybenia v podobe spáchania priestupku, pretože strávil na ceste oveľa viac času ako bežní ľudia, obzvlášť s prihliadnutím na psychickú náročnosť uvedenej práce, keďže musel byť v neustálom strehu a niesol na pleciah veľkú zodpovednosť. Z tohto dôvodu obvinený nesúhlasil s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého počet najazdených kilometrov nemá relevanciu k pravdepodobnosti spáchania priestupku.

Snahu viesť riadny život prejavil obvinený okrem nájdenia si zamestnania aj starostlivosťou o chorú matku, ktorá je na ňom závislá najmä po finančnej stránke. Poukázal pritom na § 34 ods. 3 Tr. zák., ktorý má podpornú úlohu pri ukladaní trestov, pričom výnimočné rodinné pomery v konečnom dôsledku môžu mať vplyv na zníženie trestu, resp. na rozhodovanie o trestnej represii vo všeobecnosti. Obvinený je toho názoru, že jeho výnimočné rodinné pomery (invalidná matka, o ktorú sa stará a ktorá je naňho odkázaná) v spojení s úspešnou snahou nájsť si zamestnanie dostatočne odôvodňujú vyslovenie záveru, že v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia viedol riadny život, a to aj napriek spáchaniu trestného činu a priestupkov. Ďalší výkon trestu odňatia slobody by mal výrazne nepriaznivý vplyv najmä na jeho matku, ale aj na samotného obvineného, ktorý by jej nemohol pomáhať, venovať sa inej svojej rodine a zlepšovať si svoju ekonomickú situáciu. V neposlednom rade by mal ďalší výkon trestu nepriaznivý vplyv aj na spoločnosť, ktorá by musela finančne znášať jeho pobyt v ÚVTOS a nemohla by poberať úžitky z jeho pracovných schopností.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a v zmysle § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Martin zo dňa 8. decembra 2016, sp. zn. 13PP/13/2013 spolu s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 12. apríla 2017, sp. zn. 2Tos/24/2017 a vec vrátil Okresnému súdu Martin na nové prejednanie.

K dovolaniu obvineného sa podaním zo dňa 31. augusta 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Martin, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru vo veci nie je daný dôvod dovolania uvedený obvineným, ani žiadny iný dovolací dôvod vyjadrený v § 371 ods. 1 Tr. por. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Vychádzajúc z uvedeného prokurátor navrhol, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. podané dovolanie odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené stanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmienenom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo

veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. právoplatné rozhodnutie súdu druhého stupňa môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por.

a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený (resp. osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Tr. por.), ako aj generálny prokurátor, sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Tr. por. len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení obvineného, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu. Výnimku predstavuje ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že iba minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení (pričom dovolanie podá v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por. len na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania, okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.). Obvinený takéto oprávnenie v prípade uznesenia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení nemá. Možno preto jednoznačne konštatovať, že dovolanie bolo v danom prípade podané neoprávnenou osobou.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného O. N. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.